

РЕШЕНИЕ

№ 3021

гр. София, 04.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 06.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11470** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. Г.-В., директор на фондация „Български институт за правни инициативи“, ЕИК[ЕИК] срещу Решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация с изх. № 63-00-0222#1 от 27.09.2017г. на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане /АСП/.

Жалбоподателят твърди, че съгласно чл. 2 ЗДОИ, съобщаването на данни, имащи отношение към наличието на конфликт на интереси на лицата, заемащи публични длъжности, както и наличието на такива обстоятелства, обективирани в декларациите по чл. 12 ЗПУКИ, несъмнено представлявало информация, която е свързана с обществения живот в Република Б. и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на държавните органи. На следващо място счита, че твърдението на АСП, че исканата информация имала вътрешно - административен характер и се използвала само до целта, за която е създадена под формата на документ, обработена и съхранявана от АСП, е невярно, тъй като ЗПУКИ въздигал изискването за публичност на декларациите по чл. 12 от същия закон. Жалбоподателят твърди, че АСП е приела, че заявлението не съдържало данните по чл. 25, ал.1, т. 2 ЗДОИ, но според него посочването на информация чрез материалния й носител – документ, в пълна степен съответствал на изискването на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ да се опише исканата информация. Според жалбоподателя, чл. 12 ЗПУКИ

пределно ясно сочел съдържанието на декларациите и в заявлението било ясно и недвусмислено, че се иска достъп именно до това съдържание, обективирано в поискания документ. Моли да бъде отменено Решение с изх. № 63-00-0222#1 от 27.09.2017г. на Изпълнителния директор на АСП и да бъде задължен ответникът да предостави достъп до исканата обществена информация.

В открито съдебно заседание на 06.02.2018г. жалбоподателят Фондация „Български институт за правни инициативи“, редовно призован, се представлява от адв. А. К., който поддържа жалбата и моли съда да задължи ответника да предостави достъп до исканата информация, чието публикуване към момента не било сторено, в разрез с чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ и параграф втори от ПЗР на Закона за предотвратяване и установяване на корупция и отнемане на незаконно придобитото имущество.

Ответникът – Изпълнителния директор на АСП, редовно призован, чрез процесуалния си представител адв. П. С., оспорва жалбата. Твърди, че исканата информация има вътрешно-административен характер и не попада в обхвата на чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ. Заявлението, с което била изисквана, не съдържало данни по чл. 25, ал. 1, т.2 от ЗДОИ и описанието на исканата информация. Исканата декларация била частен достоверителен документ и искането ѝ противоречало и на Закона за защита на личните данни. Поддържа доводите, посочени в становище по делото. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал.2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С писмено заявление вх. № 63-00-0222/13.09.2017г., подадено по електронен път, Фондация „Български институт за правни инициативи“ е сезирала Агенция за социално подпомагане с искане за предоставяне на следната обществена информация-копие/я от декларация или декларации по ЗПУКИ, на И. Ц. И. за периода, в който е работил в АСП. Посочено е, че исканата информация следва да бъде предоставена под формата на копие на технически носител по електронен път на адрес: [електронна поща].

С Решение изх. № 63-00-0222#1 от 27.09.2017г., Изпълнителният директор на АСП отказва достъп до обществена информация по заявлението, като се мотивира, че същата не попада в приложното поле на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от Фондация „Български институт за правни инициативи“ заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1/.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В конкретния случай, АСП безспорно е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. В цитираната разпоредба е регламентирано изрично задължението на органите на местно самоуправление да осигурят достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от тях.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен

интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република Б./.

Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996 г. по к.д. № 1 от 1996 г.: "правото да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. То се отнася и за печата, и за другите средства за масова информация. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията.

Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ".

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая потърсената и отказана информация има характера на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да бъде обективизирана върху хартиен, електронен или друг носител /като звукозапис или видеозапис; чл. 2, ал. 2 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗДОИ/, т.е. носители, съхранени, получавани или създадени от организация от обществения сектор. С оглед търсената от Фондация „Български институт за правни инициативи“ информация, се установи, че тя е и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. Съгласно чл. 10 от ЗДОИ "официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия". В случая не се цели предоставянето на информация, съдържаща се в актове/документи на АСП/ чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 10 от ЗДОИ/, а предоставянето на подадените декларации по чл. 12 от ЗПУКИ от Изпълнителния директор на АСП.

Служебната информация е такава събирана, създавана и съхранявана по повод дейността на задължения субект по ЗДОИ.

Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези. С цел осигуряване на

прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува в съответната интернет страница подлежащата на публикуване информация по ЗПУКИ / чл. 15, ал. 1, т. 13 от ЗДОИ/.

Съгласно чл. 17, ал.1 ЗПУКИ лицето, заемащо публична длъжност, подава декларациите по чл. 12 пред органа, който го избира или назначава, или пред съответната комисия, като ал.2 разпорежда, че декларациите се обявяват на интернет страницата на органите по ал. 1 при спазване на ЗЗЛД.

От друга страна, съдът в настоящия състав не споделя виждането, че когато се иска предоставяне на документ и достъп до документ, а не се претендира информация като описание на сведение или знание за някого или нещо, то информацията не се дължи и по реда на ЗДОИ не може да се иска по този начин достъп до информация.

Предоставяната на електронен носител информация е документ, като тази форма на предоставяне е и изрично уредена от ЗДОИ, при това по избор на заявителя /чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ/, съобразявайки и изключенията по чл. 27, ал. 1 от ЗДОИ. Нещо повече, съгласно чл. 26, ал.1, т.1 от ЗДОИ една от формите за предоставяне на достъп до обществена информация е и преглед на информацията - чрез публичен общодостъпен регистър.

Правопораждащ факт за задължителното произнасяне по реда на чл. 28 от ЗДОИ на Изпълнителния директор на АСП, е характерът на исканата информация. Ако исканата от заявителя информация е обществена по своя характер, органът е длъжен да се произнесе по направеното искане, като предостави или откаже предоставянето на исканата информация с оглед на ограниченията по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ. Ако исканата информация не е обществена по своя характер, за сезирания орган няма да е налице задължение за произнасяне, тъй като компетентността му не би имала обект, по отношение на който да бъде упражнена. В случая се констатира безпротиворечиво, че исканата информация попада в обхвата на чл. 2, чл. 9- чл. 11 от ЗДОИ, поради което и на изследване подлежат предпоставките на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, чиято липса, по аргумент на противното, обуславя осигуряване на достъп до нея.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /чл. 7, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 ЗДОИ/, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ- когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Административният орган не е изследвал предпоставките по смисъла на чл. 37, ал. 1 и чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, включително засегнати ли са интересите на трети лица и те да са обективирали изричен отказ от предоставяне на исканата обществена информация, както и дали е налице или не надделяващ обществен интерес /Решение № 225 от 09.01.2015 г. по адм. д. № 3292/2014 г., VII отд. на ВАС на РБ/. От събрания по преписката материал не се

установява нито едно от законоустановените основания за отказ.

В спора се извеждат принципът на достъпност, откритост, достоверност и пълнота на търсената информация с цел гарантиране сигурността на обществото и държавата, надделява и общественият интерес по смисъла на чл. 13, ал. 4 във връзка с § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ /решение № 11968/11.11.2015 г. по адм. д. № 14518/2014 г. на ВАС, отделение/. Презумпцията за съществуването на обществения интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на обратното. По тази причина позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на обществен интерес /чл. 14, ал. 2, т. 3 от ЗДОИ/. Онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже, което в случая не е направено. Нещо повече, Изпълнителния директор на АСП не доказва, че информацията, достъп до която се иска от Фондация „Български институт за правни инициативи“, е налична на интернет страницата на ответника.

За пълнота, съдът възприема и мотивите на Решение № 9892 от 01.07.2013 г. по адм.д. № 3587/2013 г., VII отд. на ВАС на РБ: " Една от целите на ЗДОИ е именно прозрачност в осъществяване на публично-властническите правомощия, както и в развитието на обществения живот като цяло. След като по силата на нормативен акт е установено, че информация, като поисканата е създадена, респ. към определен момент органът е разполагал с нея, то чл. 6, ал. 1, т. 3 ЗДОИ, въздигащ принципа на осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация, както и чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, налагащ принципа на откритост и достоверност на информацията, изискват органът в подобна хипотеза не просто да укаже на заявителя, че не разполага с информация, каквото твърдение би било фактически неустановимо и непроверимо по съдебен ред. Цитираните норми изискват органът да мотивира защо и от кой момент същият не разполага с подобна информация, за да може да бъде проконтролирана дейността му с оглед обществената необходимост от откритост, прозрачност и законност при осъществяване на правомощията му". В този контекст, отговорът на административния орган не обуславя извод дали разполага или не с исканата информация, без конкретни уточнения в тази насока, поради което се предопределя неговата немотивираност - предпоставка за отмяната му като незаконосъобразен.

В допълнение следва да се посочи и разпоредбата на чл. 12, ал.1 и ал.2 от АПК, регламентираща принципа, че органите са длъжни да осигуряват откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство, като страните осъществяват правото си на достъп до информацията в производството по реда на този кодекс, а останалите лица - по реда на ЗДОИ.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е основателна и доказана по правно основание и следва да бъде уважена, а решението от 27.09.2017г. - отменено, като издадено при спазване на процесуалните правила, но в противоречие с материалния закон и неговата цел и при липса на мотиви /чл. 146, т. 2, т.4 и т.5 от АПК/. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението, като следва да бъде спазен срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда

своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

На основание чл. 143, ал.1 АПК ответникът дължи възстановяване на направените в процеса разноски, които са доказани в размер на сумата от 10 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 50-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Фондация „Български институт за правни инициативи“ с адрес: [населено място] 1000, [улица], ет. 3 Решение с изх. № 63-00-0222#1 от 27-09.2017г. на Изпълнителния директор на АСП.

ВРЪЩА административната преписка на Изпълнителния директор на АСП за произнасяне по постъпилото заявление вх. № 63-00-0222/13.09.2017г. от Фондация „Български институт за правни инициативи“, съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Фондация „Български институт за правни инициативи“ с адрес: [населено място] 1000, [улица], ет. 3, сумата от 10 /десет/ лева на основание чл. 143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: